

Պարույր Սևակ

Վերանգիրը վերջում 2

Մի քիչ զարմանք են պատճառում մարդկանց,

Բայց ավելի շատ՝ անախորժություն...

Փակ դուռ բացելու սուր ճոխն է ունեն,

Հին դուռ փակելու ցավալի թակոց...

Ուրիշի շրթին պաղած են թվում,

Մինչդեռ այրում են իմ բերանը՝ մի՛շտ...

-Այդ... իմ խոսքե՛րն են:

18.XII.1959թ.

Թիֆլիս